

287

P. d. Brechtel

BROEDERSCHAP

TER EERE VAN DEN

H. ANTONIUS VAN PADUA

KERKELIJK OPGERICHT

IN DE

Parochiekerk van den H. Franciscus

TE

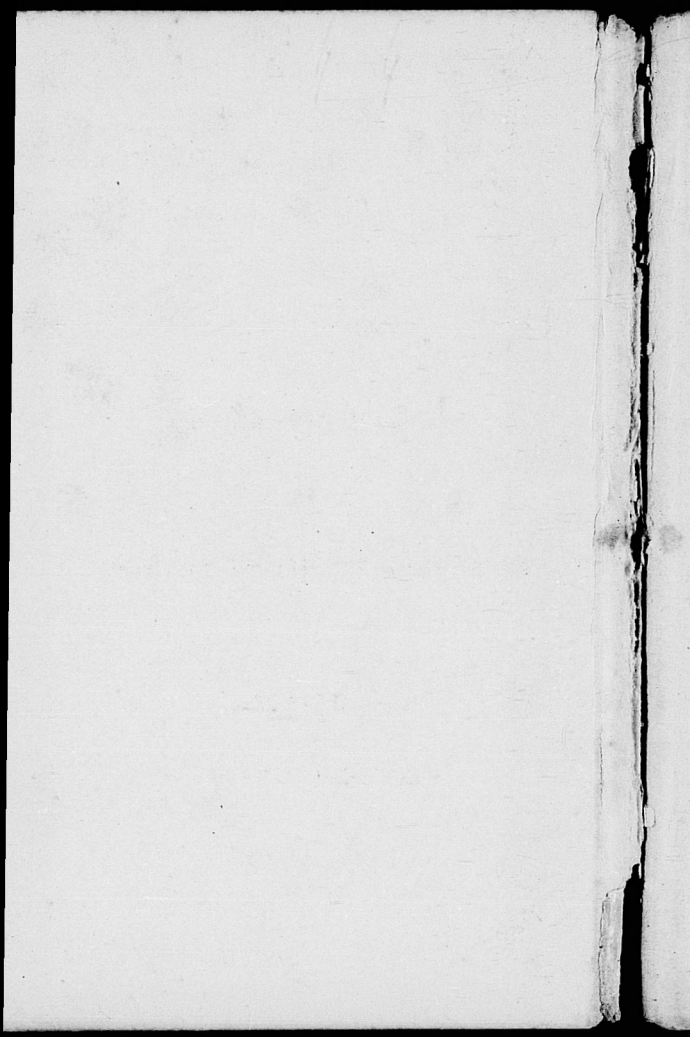
NIJMEGEN.

29 Mei 1884.

Wijk
Vak 45

Co., NIJMEGEN.

WRT
VAK

45

No. 287

1349

BROEDERSCHAP

TER EERE VAN DEN

H. ANTONIUS VAN PADUA,

KERKELIJK OPGERICHT

IN DE

Parochiekerk van den H. Franciscus

TE

NIJMEGEN.

29 Mei 1884.

BIBLIOTHEEK UNIVERSITEIT UTRECHT

2945 113 9

In de Broederschap van den
H. Antonius van Padua, kerkelijk
opgericht in de Sint Franciscuskerk,
is ingeschreven :

.....

.....

.....

Nijmegen, den 189 .

De Bestuurder der Broederschap,

B. J. HOOGLUGT,

Pastoor.

REGLEMENT

DER

Broederschap van den H. Antonius van Padua.

ART. 1.

Het doel dezer broederschap is, de vermeerdering der godsvrucht tot den H. Antonius van Padua : teneinde door diens machtige voorspraak en door vereenigde gebeden geestelijke en tijdelijke zegeningen en weldaden van God te erlangen.

ART. 2.

Na de eerste H. Communie te hebben gedaan, kan een ieder lid dezer broederschap worden.

De namen der leden zullen in een register ingeschreven en aan de leden een bewijs van lidmaatschap, benevens een medaille van den H. Antonius uitgereikt worden.

ART. 3.

Elken Dinsdag zal de H. Mis ter eere van den H. Antonius gezongen en des avonds onmiddelijk na het lof, de vergadering der broederschap gehouden worden.

ART. 4.

Gedurende de vergadering zullen de leden de medaille van den H. Antonius dragen.

Behalve de vorige oefeningen van godsvrucht zal er bij die vergadering eene toespraak gehouden en aan het einde de reliquie van den H. Antonius vereerd worden.

ART. 5.

Op den eersten Dinsdag van elke maand zal de gezongen H. Mis voor de levende en overledene leden der broederschap worden opgedragen.

ART. 6.

Jaarlijks zal er een plechtige negendaagsche oefening of Novene worden ge-

houden, welke op den feestdag van den H. Antonius, 13 Juni, zal aanvangen. Op dien dag zal de plechtige H. Mis voor de levende en overledene leden der broederschap worden opgedragen en op den Zondag onder het Octaaf eene algemeene Communie plaats hebben.

ART. 7.

Tot versiering van het altaar en de Kapel van den H. Antonius zal bij de wekelijksche vergadering eene collecte worden gehouden.

ART. 8.

De tijdelijke pastoor der Kerk van den H. Franciscus is de bestuurder dezer broederschap. Het staat hem echter vrij zijne bediening ook aan andere priesters op te dragen.

No. 1150. Gezien en goedgekeurd door ons.

Te 's Bosch 26 Mei 1884.

† A. GODSCHALK.

LIJST VAN AFLATEN

door onzen H. Vader Paus LEO XIII,
den 14 Juli 1884 verleend
aan de Broederschap van den H. ANTONIUS
van Padua.

Aflaten voor de leden dezer Broederschap.

Volle Aflaat.

1. Op den eersten dag, dat zij lid worden dezer Broederschap, op voorwaarde dat zij met een waar berouw en na gebiecht te hebben, de H. Communie ontvangen.

2. In het uur des doods, op voorwaarde, dat zij met een waar berouw en na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, of als zij dit niet kunnen, ten minste met een rouwmoedig hart den naam van Jesus met den mond, als zij kunnen, zoo niet, met het hart godvruchtig aanroepen.

3. Aan die leden dezer Broederschap, welke met een waar berouw en na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, op den feestdag van den H. Antonius van Padua of op een dag naar ieders goedvinden, van de negen achtereenvol-

gende dagen, die onmiddelijk voorafgaan, op voorwaarde dat zij op de gemelde negen dagen ten minste vijfmaal bij de negendaagsche godsdienstige oefening tegenwoordig geweest zijn, alsmede op een dag van het jaar, dien elk naar goedvinden kan kiezen, bovengenoemde kerk godvruchtig bezoeken en daar bidden voor de eendracht der christene vorsten, uitroeiing der ketterijen, bekeering der zondaren en verheffing van onze Moeder de H. Kerk, verleenen wij, telken jare op den dag, dat zij genoemde werken verrichten, volledige kwijtschelding en vergiffenis van al hunne zonden.

Aflaat van 100 dagen.

1. Aan hen, die met een rouwmoedig hart, in staat van genade, de negendaagsche oefening godvruchtig bijwonen.

2. Die de gewone wekelijksche oefening godvruchtig bijwonen.

3. Die eene gewijde medaille van den H. Antonius godvruchtig dragen.

4. Die een goed werk overeenkomstig

de instelling van de Broederschap verrichten.

(Al deze aflaten zijn toevoegelijk aan de geloovige zielen.)

Gezien.

's Bosch,
9 Augustus 1884.

De Bisschop van 's Hertogenbosch
† A. GODSCHALK.

VOLGORDE IN DE CONGREGATIE.

1. **Veni Creator.**

1.

Kom, Schepper, kom, o heil'ge Geest,
Bezoek ons al van minst tot meest;
Vervul met uw genadekracht
De harten door U voortgebracht.

2.

Gij zijt de Trooster hoog geroemd,
Gij wordt de gave Gods genoemd,
De levensbron, de liefdegloed,
De zalving van het recht gemoed.

3.

Gij zijt van 's Vaders rechterhand
De vinger, en 't beloofde pand,
Die hart en tong zeer rijk begaaft
En met uw zeven giften laaft.

9

4.

Geef, dat uw licht ons steeds bestraal',
Uw liefde in ons harte daal',
Schraag door uw kracht ons in den nood,
Gij die aan elk uw bijstand boodt.

5.

Verdrijf den vijand van ons af,
Geef ons uw vreê tot aan het graf,
Geleid ons langs de rechte baan,
Opdat wij alle kwaad ontgaan.

6.

Maak, dat ons door U kenbaar zij,
De Vader en de Zoon daarbij,
En dat wij U, hun beider Geest,
Belijden, dienen, onbevreesd.

7.

Lof zij den Vader, lof den Zoon,
Op aard' zooals in 's Hemels woon :
Lof zij U, die de Trooster zijt,
Van nu af tot in eeuwigheid.

2. Gebed van een vast betrouwen tot den H. Antonius.

Uit het binnenste van mijn zondig hart groet ik U, o H. Antonius! en verheug mij om de bijzondere genade, die de goede God U betoond heeft, als Hij u aanstelde als de waarachtige toevlucht van alle ellendige en bedrukte harten. Gelukkig zijt gij en overgelukkig, o H. Antonius! mits de goedertierene God u zoozeer begunstigd heeft, dat Hij gewaardigde zijne goddelijke weldaden door u aan de wereld uit te reiken en zijne milde barmhartigheid op eene bijzondere wijze aan den zondaar mede te deelen. Mijn hart springt op van blijdschap als ik uwen naam maar hoor, en mijne ziel is met troost overgoten, als zij uwe goedheid gedenkt. Ach! hoe menige bedroefde harten en kleinmoedige zielen heeft de goede God door U van hunne droefheid verlost, en met zijne goddelijke genade en troost verkwikt! O, hoe vele versteende en wanhoopige zielen, die reeds met eenen voet in de hel waren, heeft Hij door uwe aandringende voorspraak aan de klauwen van den helschen draak ontrukkt,

en erfgenaam gemaakt van het hemelsch rijk! Daarom heb ook ik een zoo vast betrouwen op U, dat ik standvastig geloof, dat God, om uwentwil, mij niet zal verstooten, aangezien ik, zoowel als die andere u zoo getrouw aanroep en vereer. Welaan dan, H. Antonius, trek mijne arme ziel tot u en doe aan haar hetgeen gij aan zoo menige zondige zielen gedaan hebt. Vergeet niet u mijner te ontfermen en nooit zal ik vergeten U te vereeren, totdat ik eens bij U moge komen in de glorie alwaar wij ons te zamen in eeuwigheid zullen verblijden. Amen.

3. *Korte toespraak.*

4. *Aflezzen der aanbevolen intenties.*

5. **LITANIE**

VAN DEN

H. Antonius van Padua.

Heer, ontferm U onzer!
 Christus, ontferm U onzer!
 Christus, hoor ons!
 Christus, verhoor ons!
 God hemelsche Vader, ontferm U onzer!
 God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.
 God H. Geest, ontferm U onzer.
 H. Drievuldigheid, een God, ontferm U onzer.
 H. Maria, bid voor ons.
 H. Moeder Gods,
 H. Maagd der Maagden,
 H. Antonius van Padua,
 Apostel des Evangelies,
 Trouwe dienaar des Allerhoogsten,
 Luister der Minderbroeders,
 Lelie der reinheid,
 Nauwkeurig betrachter der kloosterlijke armoede.
 Stipte betrachter der gehoorzaamheid,
 Spiegel der kuischheid.

H. Antonius,

bid voor ons.

Roos van verduldigheid, bid voor ons.
 Vuur van liefde,
 Ster der heiligheid,
 Voorbeeld van levenswandel,
 Steunpilaar der kerk,
 Schatkamer der H. Schrift, (arca
 Testamenti.)

H. Antonius,
 Leeraar der waarheid,
 Verkondiger der genade,
 Uitroeier der misdaad,
 Geesel der ketters,
 Schrik der ongeloovigen,
 Groot ijveraar der zielen,
 Troost der bedrukten,
 Voorzegger der toekomst,
 Martelaar van begeerte,
 Opwekker der dooden,
 Schrik der hel,
 Terugbrenger van verloren zaken,
 Groot wonderdoener,
 Onze beminde vader en bescher-
 mer,

bid
 voor
 ons.

Wees genadig, spaar ons Heer!
 Wees genadig, verhoor ons Heer!
 Wees genadig, verlos ons Heer!
 Van alle onheil, verlos ons Heer!
 Van alle zonden, verlos ons Heer!
 Van de listen des boozen vijands, ver-
 los ons Heer!

Van pest, hongersnood en oorlog, ver-
los ons Heer!

Van de rampen der aardbeving,

Van brandschade,

Van bliksem en onweder,

Van den eeuwigen dood,

Door de verdiensten van den H. An-
tonius,

Door zijne Seraphijnsche liefde,

Door zijn voorzeggenden geest,

Door zijn ijver voor de bekeering der
zondaars,

Door zijn vurig verlangen tot den mar-
teldood,

Door zijne getrouwe naleving der
kloostergeloften.

Door zijn onvermoeiden arbeid,

Door zijne voortdurende wonderwer-
ken,

In den dag des oordeels,

Wij zondaars, wij bidden U, verhoor ons!

Dat gij ons de genade eener ware be-
keering gelieft te verleenen, wij bid-
den U verhoor ons!

Dat gij ons het vuur zijner liefde wilt
mededeelen, wij bidden U verhoor ons.

Dat gij door de voorspraak en de ver-
diensten van den H. Antonius uwen
rechtmatigen toorn van ons wilt af

verlos ons Heer!

wenden, wij bidden U verhoor ons !
 Dat gij de vereering van dezen heilige
 wilt bestendigen en vermeerderen.
 Dat gij allen, die tot hem hun toevlucht
 nemen, wilt verhooren,
 Dat wij door de verdiensten van den
 H. Antonius, vergiffenis onzer zon-
 den mogen verwerven.
 Dat wij volgens zijn voorbeeld, de
 ijdelheden en gevaren dezer wereld
 mogen overwinnen.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, spaar ons Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, verhoor ons Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, ontferm U onzer, Heer,
 Bid voor ons H. Antonius.
 Opdat wij enz.

wij bidden U verhoor ons.

GEBED.

O God, die wonderbaar zijt in uwe heiligen, geef ons, die in den naam van den H. Antonius, uwen belijder, vergaderd zijn, hetgeen wij verlangen, opdat wij in alle noodwendigheden beschermd worden en nimmer ophouden uwen godgelijken lof te verkondigen. Door Christus, onzen Heer. Amen.

6. WONDERBAAR RESPENSORIUM.

Wilt gij mirak'len zien?

Het weenen, kermen, zuchten,
De duivel dood en pest,

De ketters moeten vluchten.
Wat ziekten het ook zijn,

Melaatschheid zelfs vergaat;
Geen mensch, hoe krank hij is,

Die niet gezond opstaat.

De zee deinst voor hem t'rug,

De banden der gevangen,
Zij springen door hem los;

Zoo jong als oud ontvangen,
In al hun bangen nood,

Hulp, troost en onderstand;
En wat verloren is,

Komt wederom ter hand.

Degenen, die tot hem

Slechts richten hun gebeden,
Zij hebben noch gevaar,

Noch ramp, noch zwarigheden.
Dat hij, die 't ondervindt,

't Belijde openbaar,
En Paduanen blij

't Getuigen altegaar.

(Herhaling 2e vers.)

De zee deinst voor hem t'rug, enz.

Glorie zij den Vader, enz.

Bid voor ons H. Antonius!

Opdat wij waardig mogen worden de beloften van Christus!

LAAT ONS BIDDEN.

O God! verleen ons, dat de voorbidding van den H. Antonius uwe Kerk verblijde, opdat wij met geestelijken onderstand altijd beschermd worden en verdienen de eeuwige vreugde te genieten. Door Christus onzen Heer. Amen.

7. Zesmaal het „Onze Vader”, „Wees gegroet” en „Glorie zij den Vader”.

LEVENSSCHETS

VAN DEN

H. ANTONIUS VAN PADUA.

Antonius werd te Lissabon, de hoofdstad van Portugal, uit aanzienlijke ouders geboren, die hem eene godvruchtige opvoeding gaven. Reeds als jongeling vervoegde hij zich bij de Reguliere Kunniken. Toen hij te Coïmbra vertoefde had daar juist de plechtige overbrenging plaats der eerbiedwaardige overblijfselen van vijf Minderbroeders, die in Marocco den marteldood waren gestorven. Dit voorval deed in Antonius een hevig verlangen naar den marteldood ontstaan. Om dit te bevredigen besloot hij over te gaan tot de Orde der Martelaren en hij werd Minderbroeder. Kort daarna vertrok hij naar de Saraceenen, maar eene zware ziekte tast hem aan en noodzaakt hem zelfs tot de terugreis. Antonius schepte zich dan in, maar door het ongunstig weder landde hij te Sicilië en niet in Spanje aan. Vandaar begaf hij zich naar het algemeen Kapittel zijner

Orde te Assisie. Na afloop van genoemd Kapittel begaf hij zich in eene afgezonderde en woeste streek en legde zich daar langen tijd toe op de overweging, hield een streng vasten en lange nachtwaken. Antonius beoefende bijzonder de ootmoedigheid, zoodat zijne diepe en uitgebreide kennis, welke hij langen tijd verborgen had, niet tenzij uit gehoorzaamheid, door hem kenbaar werd gemaakt. Na de H. Wijdingen ontvangen te hebben werd hij bestemd het Evangelie te verkondigen. Zijne wijsheid en groote welsprekendheid brachten overvloedige vrucht voort en trokken zoozeer de bewondering, dat Paus Gregorius IX, in zijn predicatie tegenwoordig zijnde, hem noemde „Ark des Testaments.” Vooral bracht zijne welsprekendheid den ketters zware slagen toe en vandaar wordt hij genoemd „hamer der ketters.” Antonius was de eerste zijner Orde, die door den H. Franciscus werd aangesteld, onderricht te geven in de H. Schriftuur. Gedurende zijn leven heeft hij vele provinciës bezocht, een jaar voor zijn dood kwam Antonius te Padua, alwaar hij treffende herinneringen van zijne heiligheid heeft achtergelaten. Na het volbrengen van de grootste

werken voor de eer van God, stierf Antonius, vermaard door zijn arbeid en wonderen, den 13^{en} Juni van het jaar 1231. Ofschoon alleen zijnen Medebroeders de dood van Antonius kenbaar was, doorkruisten kinderen van Padua de Stad en riepen „de heilige Pater is dood, de H. Antonius is dood”. Die kinderen hadden hem heilig genoemd en groote mirakelen bevestigden die heiligheid, zoodat Gregorius IX, na een grondig onderzoek Antonius onder het getal der Heiligen stelde, alhoewel nog geen geheel jaar na Antonius afsterven was verstreken. De Serafijnsche kerkleeraar de H. Bonaventura, zegt, dat men door de voorspraak van den H. Antonius alle genade, gunsten en weldaden kan verwerven, welke niet anders dan door een wonder kunnen verkregen worden.

Men roept de hulp van Antonius in, bijzonder

- 1°. Om verloren of gestolen zaken terug te bekomen:
- 2°. Om genezing in alle ziekten en kwalen des lichaams:
- 3°. Om den heiligen wil van God te kennen, vooral met betrekking tot de keuze van een levenstaat:

4°. Om een gewenschten uitslag bij ondernemingen, welke de eer van God, het heil der zielen of ook zelfs de tijdelijke welvaart betreffen.

Over de Novene ter eere van den H. Antonius van Padua.

Deze Novene is eene devotie, welke daarin bestaat, dat men na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, op negen achtereenvolgende Dinsdagen gaat bidden voor het beeld of Altaar van den H. Antonius in een der kerken van de Paters Minderbroeders.

Door deze devotie zijn verschillende gunsten, genaden en weldaden van God door Antonius voorspraak verkregen.

Zij is ontstaan op de volgende wijze:

In het jaar 1617 woonde te Bologna eene aanzienlijke dame, welke reeds twee en twintig jaren in den huwelijken staat leefde, zonder haren echt met de geboorte van een kind gezegend te zien, ofschoon dit altijd haar vurig verlangen uitmaakte. Meermalen had deze dame over de won-

derbare tusschenkomst van den H. Antonius van Padua hooren spreken. Vol betrouwen op dezen heilige gaat zij naar de kerk der Minderbroeders, knielde neer voor het Antonius-altaar en deed eene belofte. Terstond voelde zij zich inwendig getroost en keerde vol betrouwen huiswaarts. Des nachts verscheen haar in den slaap de H. Antonius van Padua en sprak deze woorden. „Bezoek mijn beeld in de kerk der Minderbroeders op negen achtereenvolgende Dinsdagen en gij zult bevinden, dat uw gebed verhoord is.”

Zij volbracht het bevel van Antonius. De Heilige verhoorde haer smeeken, doch dit werd oorzaak van eene nieuwe droefheid. Haar echtgenoot, opvliegend van aard, verdacht haar van overspel. Daarbij kwam nog, dat zij een kind ter wereld bracht, hetwelk weinig of niets van een mensch had. De moeder, overstelpt van droefheid, beveelt dat men haar wichtje in doeken gewikkeld op het altaar van Antonius zoude leggen: nauwelijks is dit gedaan en de doeken bevatten een schoon, lieflijk kindje.

De verspreiding van dat wonderbaar feit, heeft ten gevolge gehad, dat vele geloovigen, den raad door den heilige

aan die dame te Bologna gegeven, opvolgden.

Waarom heeft Antonius gesteld negen dagen en waarom juist negen Dinsdagen.

Waarschijnlijk ter eere der negen Engelenkoren en om ons tegelijker tijd aan te sporen een engelachtig leven te leiden opdat wij eens medeerfgenamen zouden wezen van de Engelen.

Om dezelfde reden heeft de heilige de Dinsdagen aangewezen, wijl onze Moeder de H. Kerk op die dagen het officie leest en de H. Mis opdraagt ter eere der H. Engelen, tenzij een of ander invalend feest dit verhindert.

Raadzaam is het de Novene op de volgende wijze te verrichten.

1. Men begeeft zich negen achtereenvolgende Dinsdagen naar een kerk der Minderbroeders. Op ieder der negen Dinsdagen verwekke men een akte van vol-

maakt berouw, of wat beter is, men ga te biechten en te Communie.

Vervolgens kniele men neder voor het Allerheiligste (hetwelk, krachtens vergunning van den H. Stoel, in de kerken der Minderbroeders op Dinsdag des morgens tot na de hoogmis wordt uitgesteld,) en bidde eenige oogenblikken: bijvoorbeeld.

O mijn liefdevolle Jesus, hoe ver is uwe overgrootte liefde gegaan! Met uw Vleesch en kostbaar Bloed hebt gij mij een hemelsch maal bereid, om u zelven alzo geheel en al aan mij te geven. Wie heeft U tot zulk eene buitengewone liefde vervoerd? Voorzeker alleen uw liefdevol Hart. O aanbiddelijk Hart van mijn Jesus, o vlammend Fornuis der goddelijke liefde, ontvang mijne ziel in uwe allerheiligste wonde, opdat ik daar, als in eene school van liefde, moge leeren, hoe ik dien God moet beminnen, welke mij zoo wonderbare bewijzen van zijne liefde gegeven heeft. Amen.

(100 dagen afl. Pius VI. en VII.)

2. Daarna kniele men neder voor het beeld of Altaar van Antonius in de kerk der Minderbroeders en bidde

a. de Litanie van Antonius - zie pag. 12.

b. het Responsorium. — zie pag. 16.

c. het gebed o, H. Antonius etc. — zie pag. 28.

3. Men bejivere zich de H. Mis bij te wonen, die iederen Dinsdag ter eere van Antonius in de kerken der Minderbroeders wordt gezongen.

4. Gedurende de Novene zal men niet vruchteloos eene of meerdere H. Missen laten opdragen ter eere van den H. Antonius. — kaarsen voor zijn beeld of op zijn altaar doen opsteken, ten teeken van een levendig geloof en van een vast betrouwen, hetwelk ons moet bezielen, wanneer men iets door Antonius' voorspraak van de goddelijke goedheid wenscht te verkrijgen.

N.B. Zij, die niet lezen kunnen, bidden negen malen het „Onze Vader” voor het Allerheiligste en 9 maal het „Onze Vader” het „Wees gegroet” en het „Glorie zij den Vader enz.” voor het beeld van Antonius.

Andere Novene ter eere van den
H. Antonius.

Zij die eene Novene, van negen achtereenvolgende dagen ter eere van den H. Antonius van Padua willen doen, beginnen daarmede op Maandag en

1. bidden elken dag voor het beeld van Antonius (en het raadzaamst is, dit te doen in een kerk der Paters Minderbroeders)

a. de Litanie van den H. Antonius — zie pag. 12.

b. het Responsorium — zie pag. 16.

c. het gebed „o, H. Antonius” — zie pag. 28.

2. Zij wonen de H. Mis bij, ter eere van Antonius op Dinsdag in de kerken der Minderbroeders gezongen.

3. Verwekken op de dagen der Novene eene akte van volmaakt berouw en gaan zoo mogelijk, den eersten Dinsdag der Novene te biechten en te communie.

*Wat moet men bidden in bijzondere
voorzaken?*

Het wonderbaar Responsorium. — zie pag. 16.

Dit gebed is opgesteld door den H.

Bonaventura en dat dit gebed den H. Antonius het meest welgevallig is, blijkt uit de vele gunsten, die daardoor verkregen zijn. Daarom wordt het Responsorium met vrucht in elke aangelegenheid gebeden.

In het Latijn luidt het:

Si quaeris miracula,
Mors, error, calamitas,
Daemon, lepra fugiunt,
Aegri surgunt sani.

Cedunt mare, vincula,
Membra resque perditas
Petunt et accipiunt
Juvenes et cani.

Pereunt pericula
Cessat et necessitas,
Narrent hi qui sentiunt,
Dicant Paduani,

Cedunt mare etc.

Gloria Patri etc.

Cedunt mare etc.

Ora pro nobis B. Antoni

Ut digni etc.

OREMUS.

Ecclesiam tuam, Deus, beati Antonii confessoris tui deprecatio votiva laetificet ut spiritualibus semper muniatur auxiliis et gaudiis perfrui mereatur aeternis. P. C. D. N. Amen.

Gebed voor het beeld van den H. Antonius.

O H. Antonius van Padua, machtige helper in alle noodwendigheden, dewijl zooveel menschen uwe krachtige hulp roemen, wil ook ik in uwen trouwen bijstand troost zoeken. Ik kniel hier voor uw beeld neder, H. Antonius, met het vast vertrouwen, dat gij mij, o getrouwe vriend Gods, kunt en wilt helpen. Indien dus mijn wensch rechtmatig en volgens Gods wil is, zoo bewerk de vervulling daarvan; zou hij echter strijdig zijn met de belangen mijner ziel, wil mij dan, bid ik u, van God eene andere genade verwerven.

Ach, verhoor mij toch, liefderijke H. Antonius; neem mijn smeeken goed-

gunstig aan ; dat mijne tranen en zuchten tot U doordringen. Geef, dat mijn vast vertrouwen niet vruchteloos zij, opdat allen U prijzen en zeggen : Hij heeft op Antonius vertrouwd, en is verhoord en getroost. Ik bid U alzoo, meer ter wille uwer eer, dan wel ten mijnen gunste; want uw lof moet verkondigd worden over de geheele aarde, en uwe machtige hulp geprezen door alle eeuwen.

Let niet op mijne onwaardigheid, maar gedenk, hoe aangenaam uw gebed is voor God, het opperste goed.

Wees mijne tallooze zonden niet in-dachtig, waardoor ik uwen en mijnen God en Heer zoo menigmaal smartelijk bedroefde; maar verkrijg mij daarvoor vergiffenis en een vastelijk voornemen, om ze voortaan zorgvuldig te vermijden. Versmaad dan toch een rouwmoedig en vormorzeld hart niet, gelijk ook God het niet veracht.

Met groote liefde en eerbied bezoek ik uw aanvallig beeld, waarbij gij het kindje Jesus in uwe armen draagt, en bid U, draag mijne bede den goddelijken Zalig-maker op. Ik zal nimmer ophouden U te prijzen, maar uwen roem aan allen verkondigen. Amen.

TER EERE

VAN DEN

St. Antonius van Padua.

1.

WIJZE: *Lieve Moeder van den Heer.*

Heilge minnaar van den Heer,
Laat ons om uw zetel dringen,
Laat uw dienaars u ter eer
Voor uw beeld een loflied zingen.
O wij smeeken luid en blij *! bis.*
Heilge Antonius, bid voor mij!

Ziet, met welke liefde gij
't Kindje Jezus in uw armen
Mocht aanschouwen van nabij;
Laat zich Jezus ons erbarmen!
O wij smeeken enz.

Voor uw beeld hier neergeknield
Op den schoonen dag van heden
Storten wij, met hoop bezielde,
Voor uw troon de vuurge beden.
O wij smeeken enz.

Breng ons hulp in allen nood;
 Wil ons steeds een vader wezen;
 Help vooral ons in den dood,
 Als wij voor Gods oordeel vreezen.
 O wij smeeken enz.

O, als kindren bidden wij,
 Dat wij, na een christlijk leven,
 Eeuwig deelen aan uw zij
 In de glorie, u gegeven.
 O wij smeeken enz.

 2.

WIJZE: *O Naam, zoo zoet in de ooren.*

Gij waart Franciscus waardig,
 In ootmoed hem gelijk,
 Nu juicht ge, als hij verheerlijkt,
 In Jezus' koningrijk.
 Antonius, zoo machtig,
 O hoor ons dankbaar lied;
 Gezeteld in Gods glorie,
 Vergeet uw kindren niet.

Hier schitterde in uw ziele
 De zuivre lelieglans;
 En vormt thans om uw voorhoofd
 Den schoonsten gloriekrans.
 Antonius, enz,

Daar daalde uit 's Hemels woning
 In 't midden van den nacht
 De zoete lieve Vrouwe,
 Die 's werelds Licht ons bracht.
 Antonius, enz.

Zij droeg aan 't moederharte
 Het Kind van Bethlehem,
 En groette u eindloos minzaam
 Met wonderzoete stem.
 Antonius, enz.

En Jezus, Hij, de oneindge,
 De onmeetbre Hemelheer,
 Zette als liefvallig Kindje
 Zich op uwe armen neer.
 Antonius, enz.

O help ons Jezus volgen
 In blijdschap en in smart,
 Opdat ook wij eens rusten
 Aan Zijn bemiinnelijk Hart
 Antonius, enz.

3.

Antonius van Padua,
 Zoo heilig en zoo goed ;
 Wij loven God, die door uw hand
 Zoovele wondren doet.

Geen geur en kleur van bloemen is
 Zoo aangenaam en fijn,
 Als voor een ziel, die God bemint,
 Uw schoone deugden zijn.
 Antonius enz.

De liefde Gods en Godes eer
 Bewogen uwe tong,
 Waardoor berouw en zaalge vrees
 In aller harten drong.
 Antonius enz.

Gij waart een schild en zijt het nog
 Voor de onschuld in gevaar ;
 Al wie u bidt wordt uwe hulp
 In elken nood gewaar.
 Antonius enz.

Antonius, gij menschenvriend,
 En vriend van God den Heer,
 Wij smeeken u met vurigheid :
 Zie gunstig op ons neer.
 Antonius enz.

Al komen wij ook telkens weer
 Voor vijand, of voor vriend,
 Of voor ons zelv', toon dat men u
 Niet vruchteloos eert en dient.
 Antonius enz,

 4.

WIJZE: *Maria's beeld te midden.*

Hoe liefdevol en teeder,
 O heil'ge Paduaan,
 Slaat gij uw blikken neder
 Op 't hart u toegedaan.
 Wij treden biddend nader,
 Ontvang ons al te gader.
 Antonius, Antonius, u vereeren wij !

Uw beeltenis aanschouwend
 Met Jezus, 't Godlijk Kind,
 Doet ons, op u betrouwend,
 Hem naadren, Die ons mint.
 Wees gij ons ten verzoener,
 O groote Wonderdoener,
 Antonius, enz.

De christen, die in lijden
 Bij u zijn hulpe zocht,

Roemt 't wondervol verblijden
 Dat de Almacht door u wrocht
 Wilt onzer dan erbarmen,
 Die vluchten in uw armen.
 Antonius, enz.

Blijf immer voor ons waken,
 Gij, trouwe schutspatroom,
 Opdat wij veilig naken
 De zaalge hemelwoon.
 Daar zullen voor uw voeten
 Wij eindeloos u groeten.
 Antonius, enz.

5.

WIJZE: *Pius Nonus.*

Lof u, groote Wonderdoener!
 Lof u, trouwe schutspatroom!
 Die thans jubelt in de glorie
 Van de zaalge hemelwoon.
 Door den adel van uw streven
 Mocht gij dra in hooger sfeer
 't Loon ontvangen voor uw arbeid,
 Juichen met het heilgenheer.

Zie wij naadren tot uw altaar
 Door uw heiligheid gestreeld,
 Ja wij komen deugden leeren,
 't Leven spieglen in uw beeld.
 Leer ons allen om Gods liefde
 De armoê minnen op deez' aard,
 Dat met aardsche grootheid derven
 Eeuwge schatten gaan gepaard.

Leer uw minnaars, heilig toonbeeld,
 Leven in gehoorzaamheid,
 Leer ons 't schuldig vleesch versterven,
 Pal staan in den helschen strijd.
 Hoe zal onze ziel dan schittren
 Hier in zuivren lelieglans
 En omstrenglen onze slapen
 Eens de schoonste lauwerkrans.

Doch sla onze zwakheid gade,
 O gij, Helper in den nood.
 Wil ons bijstaan in gevaren
 Tot in 't ure van den dood.
 O dan zullen uw vereerders
 Hier God dienen ongestoord,
 En u dankend eenmaal juichen
 In het zalig vreugdenoord.

Imprimatur:

HAAREN,
 18 Julii 1893.

L. BERKVENS,
Libr. Cens.

